



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XLVII. De pallio albo ad imitationem Eliæ ferendo; & illius mystica significatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

CAPVT XLVII.

Alias xl.

De pallio albo ad imitationem ELIÆ ferendo: & illius mystica significatione.

Pallio quoque monastico indutum fuisse primum Fundatorem hujus Religionis, scilicet, ELIAM prophetam, sacre scripturae autoritate monstratur. Nempe hoc habitu operuit ELIAS vultum suum, cum in monte Oreb transiret DEUS ante eum. Hoc quoque pallium misit ipse super Eliseum, quando accepit eum in discipulum. Pallium autem istud fuit vestis rotunda, a collo usque ad medias tibias totum corpus operiens, anteriori aperta, sed alibi undique clausa, superius angusta, inferiori amplitudine expansa. Hoc pallium ELIAS propheta Eliseo dimisit, dum ab eo in paradisum voluptatis ascendit. Docuit autem per hoc ELIAS, monachos hanc Religionem proficentes debere pallio supervestiri albo, quemadmodum eos albis indutos Dominus praestendit Sabachae, patri ELIÆ. Ante quippe filij sui ELIÆ nativitatem, vidit Sabachai in somnis viros candidos, qui ipsum salutabant. Quae visio illi praesignavit, quales ejus filius ELIAS imitatores suae vitae monasticae habiturus esset. Cernens namque Sabacha viros candidos, vidit in spiritu Religiosos per ELIAM instituendos: quos ideo candidatos vidit, quia ELIAS, velut monasticè vivendi exemplar, erant imitaturi in candore non tantum mentali sinceræ puritatis, sed etiam corporalis habitus albi eos desuper regentis.

Visio Sabachae patris S. Eliae, & quid illa portenderit? Vide S. Dorotheum in synopsi.

Hujus autem pallij gestatio significat, Monachos istius professionis debere & puritatem mentis servare, & sanctimoniam quoque carnis custodire: quemadmodum Apostolus praedixit, dicens: *Mundemus nos ab omni inquinamento carnis, & spiritus, perficientes sanctificationem in timore Domini: non enim vocavit nos DEUS in immunditiam, sed in sanctificationem.* Hinc ELIAS, qui primus usum hujus pallij albi in monachos introduxit, per hoc significavit, monachum pallio albo operatum, debere exemplo ejus, servare sanctimoniam, nedum in mente, sed etiam in carne: quatenus vestimenta illa, de quibus Beatus Job Domino loquens, ait: *Pelle, & carnibus vestisti me,* servet monachus per sanctimoniam semper munda, sicut scriptum est: *Omni tempore sint vestimenta tua candida.*

2. Cor. 7. 1. Thess. 4. 7eb. 10. Eccles. 9.

CAPVT XLVIII.

Alias cap. xli.

De baculo, & spirituali ejus significatione.

Baculum denique gestasse primos hujus Religionis professores, Eliseus, qui unus fuit ex ipsis, docet. Mittens enim Giezi puerum suum ad solicitandum mulieris Sunamitis filium, dixit ei: *Tolle baculum meum in manu tua, & vade, & pone baculum meum super faciem pueri.* Quem utique non dedisset ei Propheta gestandum, nisi eum manu sua solutus esset portare. Hoc autem suo exemplo docuit Eliseus, monachum hujus professionis debere baculum in manu sua circumferre.

4. Reg. 4. Mysterium baculi Ecclesiarum

Hujus vero baculi gestatio spiritualiter monet, Monachum nunquam debere inermem incedere in: et tot oblatantium concupiscentiarum & vitiorum

nem vestimentis mollibus indutum ita in desertis esse videndum, sicut in domibus Regum. Hoc autem vigilanter abnuit, dicens: *Quid existis in desertum videre, hominem mollibus vestimentis indutum? Ecce, qui in veste pretiosa sunt, & in deliciis, in domibus Regum sunt.*

Hujus autem tam Melotæ, quam vestis asperæ gestatio significat, Monachum, cujus officium est lugere se, & mundum, debere DEO exhibere sedulum poenitentiae fructum: in asperitate enim vestis, punctio peccatorum: in colore autem ejus, quæ atramentario, vel nigro est infecta, pulvis ostenditur mortuorum. Et ideo utrumque horum debet Monachus adhibere ad poenitentiam, ut in punctione asperæ vestis recognoscat, quid per culpam fecit, de quo pungatur, & doleat: & in colore vestis atramentario, seu nigro, perpendat, quid per judicium meruit: quia mortem non modo temporalem, sed æternam quoque paveat. Quemadmodum Propheta ait: *Accingere cilicio, & conspergere: quasi lactum unigeniti fac tibi, planctum amarum.*

Alias cap. xxxix.

CAPVT XLVI.

De superhumerali, sive, ut alij vocant, Scapulari: & mystica ejus significatione.

Superhumeralibus etiam prisci vestrae Religionis Professores tempore legis veteris utebantur. Pater acceptar enim Judæis lex, in quatuor angulis suarum vestium fimbrias, & in fimbrijs funiculos facere. Quas fimbrias cum funiculis dicti professores, juxta legis præceptum, in quatuor inferioribus angulis superhumeralium gestabant. Erat autem superhumeralis, vestis sine manicis, usque ad renes descendens, in utroque latere aperta, brachijs etiam ea nudatis, cujus posterior pars in humeris copulabatur parti anteriori. Novæ autem legis tempore huic vestis in apertura colli junctum fuit capitulum, regens caput, & scapulas. Quam nostræ Religionis professores (fimbrijs, & funiculis ab ea resecatis) usque nunc summa cum diligentia diebus ac noctibus indefinenter gestant.

Superhumeralis secundum legem.

Monastica vestis genus, sicut dicitur in colobium. Orig. lib. 19. c. 2.

Hebr. 13.

Per hoc autem, quod hæc vestis capite, & scapulis ea onustis, & operis, jugiter à Monacho portatur, denotatur, Monachum debere semper jugam obedientia super se humiliter ferre, & superiori suo itrefragiliter subjacere, a postolo Paulo ita prædicante: *Obedite praeceptis vestris, & subjacete illis: ipsi enim pervigilant, quasi rationem pro animabus vestris reddaturi: ut cum gaudio hoc faciant, & non gementes: hoc enim expedit vobis.* Nam si eis non obediretis, Christum, qui eos posuit super capita vestra, sperneretis. In eo autem, quod hac veste, brachia, & latera corporis nudantur, ut expeditiora reddantur ad opus, significatur, quod monachus eam gestans, debet esse semper promptus ad exercendum DEI opus: quemadmodum Apostolus præcipit, dicens: *Itaque fratres mei dilectissimi, stabiles estote, & immobiles, abundantes in omni opere Domini semper, scientes, quod labor vester non est inanus in Domino.* Et propterea omnem negligentiam ab opere Domini sepellere debet Monachus: quoniam, sicut Propheta ait, *Maledictus est, qui opus Dei facit negligenter.*